

OKOPYWANIE (2) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w okopanie); a jasne, e pochylone.

sg N okopywanié (1). ◇ L okopywaniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. okopać.

1. *Skopywanie, spulchnianie ziemi wokół rośliny; pastinatio Calep; ablaqueatio, circumfossura Cn (1) : Pastinatio – Okopiwanie. Calep 761a.*

2. *Tworzenie czegoś dookoła przez kopanie (1) :*

*Wyrażenie: »okopywanie granic« (1): Iáko wiele ieft przyczyn/ iáko wiele drog/ do krzywoprzyśiętwa wiodących/ ták w łądziech/ iáko też w okopywaniu gránic [in finibus regundis]?
ModrzBaz 140v.*

Cf OKOPYWAĆ

LWil (i KŁ)